UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris, Sacræ Theologiæ Professoris ... De Immvnitate, Et Ivrisdictione Ecclesiastica

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

XXXI. Quamnam censuram incurrat Commissarius, seu delegatus à Sede Apostolica, si facultatem concedat alienandi in detrimentum Ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-98676

Visual Library

DVBITATIO XXXI.

Quamnam censuram incurrat Commissarius, seu delegatus à Sede Apostolica, si facultatem concedat alienandi in detrimentum Ecclesiæ?

SVMMARIVM.

1 *Commissarius, seu Delegatus à Sede Apostolica ad examinandas causas à supplicantibus expressas, si sit inferior Episcopo, incurrit excommunicationem: si verò sit Episcopus, suspensionem per annum, non tamen reseruatas Summo Pontifici, si consensum quandocumque præstiterit alienandi in detrimentum Ecclesiæ.*

2 *Commissarius, seu Delegatus prædictus incurrit dictam excommunicationem, seu suspensionem, etiamsi gratis, vel per metum, vel per præuiam pecuniam, & promissionem præstiterit consensum, decretum, vel auctoritatem.*

3 *Delegatus non incurrit dictas censuras si consensum, decretum, vel auctoritatem præstiterit alienationi, quæ non sit in detrimentum Ecclesiæ, sed æqualis conditionis, etiamsi faciat contra concessionem Pontificis obtentam sub conditione euidentis vtilitatis.*

4 *Delegatus, si præstito consensu, vel interposito decreto, alienatio non sequatur, nullam incurrit censuram, etiamsi secuta alienatione eam incurrisset.*

1 REspondetur, quod ex Bulla secunda Pauli II. quæ incipit: *Cùm omnibus iudicibus* (vbi præcipitur iudicibus delegatis, seu Commissariis deputatis ad examinandas causas à supplicantibus expressas, vt causas eas, propter quas Summus Pontifex adductus est ad concedendam in suis literis alienandi facultatem, discutiant) incurrat excommunicationem (quamvis non reseruatam Summo Pontifici) modò sit inferior Episcopo; Episcopus verò, vel superior Episcopo incurrat suspensionem (similiter non reseruatam Summo Pontifici) per annum ab executione officij, si consensum, decretum, vel auctoritatem alienandi bona Ecclesiæ præstiterit quomodocumque in detrimentum Ecclesiæ. Sic expresè habetur in cit. Bulla secunda Pauli II.

2 Hinc sequitur, quod prædictam excommunicationem, vel suspensionem incurrat dictus delegatus, etiamsi consensum, decretum, vel auctoritatem præstiterit gratis, vel per metum, vel per præuiam pecuniam, aut promissionem; quia in cit. Bulla dicitur: *Si quis autem Commissarius, vel delegatus conscientiæ suæ prodigus in grauamen, aut detrimentum Ecclesiæ per gratiam, aut timorem, aut sordes alienationi consenserit, aut decretum, aut auctoritatem interposuerit, inferior quidem Episcopo sententiam excommunicationis incurrat: Episcopus verò, vel superior ab executione officij per annum nouerit se esse suspensum.*

3 Sequitur secundò, quod è contra prædictam excommunicationem, vel suspensionem incurrat delegatus, si consensum, decretum, vel auctoritatem præstiterit alienationi, quæ non sit in detrimentum Ecclesiæ, sed æqualis conditionis, etiamsi faciat contra concessionem Pontificis obtentam sub conditione euidentis vtilitatis Ecclesiæ; quia odia, & pœnæ, qualis est censura, non sunt ampliandæ, sed potius restringendæ. Atque ita docent Suar. *de censur. disp. 22. sect. 6. num. 4.* & Alterius *tom. 2. disp. 16. cap. 2. col. 4.*

Cæterùm, an delegatus dictam excommunicationem, vel suspensionem incurrat statim post consensum, vel decretum alienationis præstitum, etiamsi alienatio non sequatur?

4 Respondetur ex probabiliori sententia Doctorum negatiuè; quia censura, vtpotè odiosa, non incurritur, nisi fuerit principalis actus completus, & consummatus; præsertim, quia censura in casu nostro imponitur ob consensum, vel decretum, ex quo Ecclesia detrimentum patiatur; at nisi sequatur alienatio, detrimentum non patitur: tum quia imponitur ob consensum, vel decretum alienationi præstitum; quamdiu autem non sequitur alienationis contractus, non dicitur alienatio, quia actus futurus non est actus, nisi in potentia; in materia autem pœnali non est facienda extensio à potentia ad actum. Ergo, &c. Vide quæ dicebantur *suprà dub. 1.* vbi subdebam, quod ex probabiliori, neque incurratur excommunicatio, licet sequatur alienatio, nisi etiam simul cum alienatione sequatur rei alienatæ pacifica traditio.

DVBITATIO XXXII.

Quamnam censuram incurrat, qui procurat alienationem, vel alienationis decretum à Commissario, seu delegato Sedis Apostolicæ in detrimentum Ecclesiæ?

SVMMARIVM.

1 *Procurans alienationem, vel alienationis decretum dolosè, vel scienter in detrimentum Ecclesiæ, incurrit excommunicationem Summo Pontifici reseruatam.*

2 *Procurans alienationem modo supradicto, à nemine potest absolui à dicta censura Summo Pontifice inferiori.*

3 *Procurans alienationem modo supradicto, si nesciat alienationem esse in detrimentum Ecclesiæ, excommunicationem non incurrit.*

4 *Subiectum dictæ excommunicationis est quicumque alienationem fieri procurauerit, vel alienationis decretum extorserit.*

5 *Differentia quæ etiam intercedit inter excommunicationem latam contra delegatum præstantem decretum in detrimentum Ecclesiæ, & procurantes dictum legatum, hæc est. Quod illa non afficit nisi Ecclesiasticos; ista verò, & Ecclesiasticos, & laicos, qui modo supradicto procurauerint.*

6 *Ista tamen excommunicatio non incurritur, nisi secuta alienatione.*

1 REspondetur, quod incurrat excommunicationem, & illam Summo Pontifici reseruatam, si dolosè, vel scienter procuret, vel per sordes, aut per impressionem extorqueat alienationem, vel alienationis decretum à commissario, seu delegato Sedis Apostolicæ in detrimentum Ecclesiæ. Sic habetur expresè in dicta Bulla secunda Pauli II.

2 Dixi, *& illam Summo Pontifici reseruatam*, quia ibi dicitur: *A qua nisi per Romanum Pontificem possit absolui.* Quapropter est differentia inter hanc excommunicationem, & præcedentem; cùm de illius reseruatione nulla mentio fiat in Bulla, consequenter quilibet Confessarius ab Ordinario approbatus iure communi potest ab illa absoluere, non sic ab ista, *cap. nuper, de sent. excommun.*

Dixi